

Lees ook:

Er zijn nog veel meer leuke boeken voor beginnende lezers.
Kijk op kluitman.nl voor alle boeken en series op jouw leesniveau!

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E	
AVI	S	3	4	5	6	7	P			
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P		
Vrienden Zomer										

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Nur 287 / IPP072401

Bisac JUV043000 / JUV001000

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXXIV Tekst: Susan Wallenburg

© MMXXIV Illustraties: Marijn van der Wateren

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

Bij KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Brom en de waaninnige wedstrijd

Susan Wallenburg

Illustraties

Marijn van der Wateren

Als er iets uit de lucht valt

Heb jij dat ook?
Dat er iets uit de lucht valt,
'plop', zo op je kop.
Niet iets wat pijn doet.
Geen harde bal van mijn broer Brom.
Ook geen flats vieze vogelpoep.
Maar iets wat juist leuk is:
er plopt een idee op.
Bij mij plopt er vaak iets op in mijn hoofd.
Mijn broer roept dan: 'O nee! Rijn heeft weer een
ri-ra-raar idee!'
Dat de woorden 'o nee' en 'idee' op elkaar rijmen,
heeft hij van mij geleerd.
Ik hou van rijmen. En ik lees ook graag rijmen.
Het boek dat ik nu lees, staat er vol mee.
Er valt nu alleen ook iets anders op mijn hoofd.
En op mijn boek.
Het is zand.
Dat gooit ons buurmeisje Veer door de lucht.
En dat doet ze niet met haar handen.
Ze doet het met haar voeten.

Lekker lezen op het strand

Over de rand van mijn boek tuur ik naar Veer.
Ze ligt op haar rug in het zand. Ze leest een boek
over ballet en dansen.
Veer is erg verlegen.
Dat vergeet ze als ze aan het lezen is. Haar benen
gaan dan alle kanten op. Ze dansen omhoog en
omlaag, en van links naar rechts.
Het zand danst mee.
Ik volg haar benen en grinnik zachtjes. Nog een
klein stukje hoger en ze danst de parasol waar we
onder liggen, omver.
De parasol is van Blink, onze vriend.
Ik kijk van Veer naar Blink. Hij trekt een raar
gezicht en roept zachtjes: 'Aye, aye!'

Blink is dol op lezen.

Daardoor weet hij ook heel veel.

Toen ik hem leerde kennen, was lezen het enige wat hij deed.

De hele dag las hij over rovers, piraten en zeemeerminnen.

Alleen zo kon hij zijn rolstoel vergeten en avonturen beleven.

Dat dacht hij. Maar ik niet.

Een idee plopte op: samen met hem een écht avontuur beleven.

Zonder dat hij daarbij hoefde te lopen.

Vandaag is hij aan het schrijven.

In ons eigen grote boek.

Hij schrijft over de schat van rover Rommelbaard.

Dat doet hij met één oog.

Het ooglapje dat hij van rover Rommelbaard kreeg, bedekt zijn andere oog.

Eigenlijk kreeg hij het ooglapje van mijn broer Brom, want die speelde Rommelbaard.

Brom of Broem?

De kaft van het boek dat Brom leest, hoef ik niet eens te zien.

Door de geluiden die hij maakt, weet ik zo al dat het over snelle auto's gaat.

'Vrrroemmm, vrrroemmm.

Brrroem, brrroem!

Iehhh!'

Hij houdt zijn boek vast als het stuur van een auto en draait het alle kanten op.

Ik zie een auto voor me die met piepende banden door de bocht vliegt.

Mijn broer is vaak een brombeer, daarom noem ik hem Brom.

Nu kan ik hem beter Broem noemen.

Maar dan verandert zijn gebroem.

Ik hoor: 'Prrruttel, grrruttel, grrromm,' wat overgaat in een zacht gebrom.

Nu moet ik denken aan een zelig wagentje dat sputtert en pruttelt.

Eerst valt het boek in het zand.

Daarna laat Brom zich achterover vallen.

Het geluid dat hij maakte, is gestopt en Brom blijft liggen.

Het is net of de motor van zijn wagentje kapot is gegaan.

Veer veert omhoog en kijkt verbaasd naar Brom.

Dan kijkt ze mij aan.

Ik haal mijn schouders op. Ik heb ook geen idee wat er met hem aan de hand is.

Blink moet lachen en vraagt: 'Brom-me-tje, is je motor uitgevallen? Heeft je auto pech?'

Brom is uitgebromd

Brom zucht. 'Het duurt nog zóó lang voordat ik echt in een auto mag rijden. En het duurt nog veel langer voordat ik mag racen.'

Blink pakt het boek uit het zand. 'Nou, de hele dag rijden is best saai, hoor. Geloof mij maar.' Hij veegt de bladzijden schoon en bekijkt de auto's. 'Maar ja, het is wel gaaf hoe snel auto's kunnen rijden.'

Met een zucht staat Brom op.

‘Als je niet kan wachten, mag je mijn rolstoel wel lenen,’ zegt Blink.

‘Dan gaan we op zoek naar de steilste weg op de camping en kan je heel hard naar beneden racen.’ Brom knijpt zijn ogen tot spleetjes.

Ik zie dat hij nadenkt over het idee.

Dan schudt hij zijn hoofd. ‘De kans is groot dat ik heel hard uit de bocht vlieg en jouw rolstoel vol deuken rij.’

Ik zie dat Blink zijn schouders ophaalt. Volgens mij maakt dat hem niets uit.

Met een sip gezicht kijkt Brom naar Blink. ‘Dank je wel, maar tot ik 18 jaar ben, kan ik alleen maar lezen over racen.’

Ik wil een grapje maken over zijn woorden die rijmen.

Gelukkig lukt het me om mijn lippen stijf op elkaar te houden.

Brom is echt brommerig. Hij kijkt zelfs een beetje verdrietig als hij van ons wegloopt.

Een plop op Blinks kop

‘Ik heb Brom nog nooit verdrietig gezien,’ zegt Veer.

‘Is er geen baan in de buurt? Waar je met van die kleine karren heel hard kan rijden?’

‘Je bedoelt een kartbaan?’ vraagt Blink.

‘Ja. Daar kan Brom racen!’

‘We kunnen daar wel naar op zoek gaan. Alleen kan ik dan niet meedoen.’ Blink wijst naar zijn benen.

Ik denk hardop: ‘Wij zijn de vier avonturiers.

Ons boek moet vol komen met verhalen die we samen beleven.’

Ineens verandert de blik in Blinks ogen.

Ik herken die blik. En het gevoel dat nu door zijn hoofd kriebelt.

Dat plop-gevoel!

Ik spring op en neer van vreugde en roep: ‘Vertel, vertel, vertel!’

Nadat Blink zijn plan aan ons heeft verteld, juicht Veer: ‘Ja! Dat gaat Brom heel gaaf vinden!’

Daarna ploffen we weer naast Blink neer.

We slaan onze handen tegen elkaar en roepen onze ‘wij gaan op avontuur’ kreet: ‘Aye, aye!’